

[Fr. Dalgaard.]

lovgivningen og Politilovgivningen er af ekstraordinær Karakter, men det er ogsaa en ekstraordinær Situation, der har affødt Lovforslaget. Det vil sikkert føles naturligt, at der træffes Forholdsregler til at hindre, at Mørklægningsforanstaltninger udnyttes til at udføre Forbrydelser. Det er givet, at adskillige Forbrydelser lettere kan udøves under de herskende ekstraordinære Forhold, og ligeledes, at deres Farlighed kan forøges betydeligt. Skønt Straffeloven har almindelige Bestemmelser, der muliggør Skærpelse af Straffen som Følge af Lovovertrædelsens Grovhed og Farlighed, er specielle Regler i den nuværende Situation sikkert nødvendige. Lovforslaget fastsætter en Fordobling af Strafferammerne for Forbrydelser, hvis Udførelse er lettet, eller hvis Farlighed er forøget paa Grund af Mørklægningsforholdene. Det er en stærk Skærpelse, der her finder Sted, men som almindelig Regel vil denne Skærpelse sikkert svare til det Formaal, Lovforslaget tilsigter: at hindre forbryderisk Udnyttelse af Mørklægningsforholdene. Det samme kan siges om Bestemmelsen om, at betinget Dom ikke kan gives for Forbrydelser under saadanne Forhold, ligesom det ogsaa er naturligt, at de undtages fra Nævningebehandling. Lovforslaget er kategorisk affattet; det vil sikkert være hensigtsmæssigt, om et Udvalg ser nærmere paa Enkeltheder i de nye Regler, men i dets almindelige Princip tror jeg, Lovforslaget vil være til Samfundets Gavn.

Med Hensyn til de forskellige Ændringer i Politilovgivningen, som § 2 tager Sigte paa, kan jeg udtale, at den herskende Situation afgjort kræver betydelige Skærpelser her til Opretholdelse af Ro og Orden. Under normale Forhold er sikkert de gældende Regler i Lovgivningen tilstrækkelige, men de ændrede Forhold kræver alvorligere Paabud til Sikring af Roens og Ordenens Opretholdelse, og adskillige Forseelser, der under normale Forhold vilde være forholdsvis harmløse, kan under den nuværende Situation faa langt alvorligere Følger end hidtil. Derfor kan jeg anbefale den Skærpelse paa forskellige Omraader, som Lovforslagets § 2 fastsætter, ligesom jeg finder det naturligt, at der gives Justitsministeren Hjemmel til at træffe generelle Bestemmelser vedrørende Roen og Ordenen i hele Landet. De Regler, man hidtil har haft paa disse Omraader, angaar de lokale Myndigheders Beføjelse til paa de enkelte Steder at sikre Ro og Orden. At Sagerne efter § 2 vedblivende skal behandles som Politisager uanset Strafskærpelsen, finder jeg rimeligt.

Slutningen af § 2 udvider Anvendelsen af en Række Retsmidler til at gælde Politisager, og der træffes Bestemmelse om, at naar der kræves Fængselsstraf, skal der beskikkes tiltalte en Forsvarer.

Idet jeg, som sagt, gaar ud fra, at man i en kort Udvalgsbehandling kan se nærmere paa Lovforslagets Enkeltheder, skal jeg anbefale det til hurtig Behandling her i det høje Ting.

Vagn Bro: Jeg skal ligesom det ærede Medlem, der nu havde Ordet, udtale Ønsket om, at vi faar Lejlighed til, forhaabentlig ganske kort, at se paa dette Lovforslag i et Udvalg. Jeg er enig i, at det foreliggende Forslag til midlertidig Lov om skærpet Straf for visse Overtrædelser af Straffeloven og om Ændringer i al Almindelighed vedrørende Politilovgivningen er affødt af de ekstraordinære Tilstande, og i saadanne Tider er det ret og rimeligt, at man faar al den Støtte, som den her foreslaaede Lov byder, til at hindre Overtrædelser af Landets Love. Det er en Lovgivning, der i særlig Grad tager Sigte paa Generalpræventionen, og det er rigtigt, at i Tider som disse maa Statsmagten skærpe Generalpræventionen for at sikre Overholdelse af alle Love og Bestemmelser og i særlig Grad for at afholde Folk fra Forbrydelser. Jeg er ogsaa ganske enig i, at den Omstændighed, at Kriminaliteten for Tiden er ringe, ikke bør medføre, at man ikke straks sikrer sig mod fremtidige Foreteelser, og den Omstændighed, at vi ved den sidste Straffelovgivning i 1930 har indført meget vide Strafferammer, saaledes at i og for sig Domstolene skulde være i Stand til at belægge de her omhandlede Forbrydelser med skærpet Straf, skal heller ikke medføre, at vi ikke er rede til at ændre Lovgivningen.

Bestemmelserne i Lovforslagets § 2 kan vi fuldt ud slutte os til. De omhandler dels Justitsministerens Adgang til hurtigt at træffe Foranstaltninger til Opretholdelse af den offentlige Orden, Fred og Sikkerhed, dels de øgede Straffe for Overtrædelser af Politivedtægterne og altsaa ogsaa for Overtrædelser af de Forbud, der her er Tale om, og endvidere Bestemmelsen i Politilovens § 11, der ikke alene omhandler det Forhold, at Befolkningen er pligtig at opgive Navn og Adresse, men ogsaa, at enhver Civilperson i Tilfælde af Sammenstimpling efter Opfordring skal stille sig til Statsmagtens Raadighed.

Der er dog et enkelt Spørgsmaal paa dette Punkt, som jeg kunde tænke mig, at vi fik Lejlighed til at drøfte i Udvalget, nemlig om der, naar man nu forhøjer